

Zadeva C-620/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

20. avgust 2019

Predložitveno sodišče:

Bundesverwaltungsgericht (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

4. julij 2019

Revident, pritožnik in tožena stranka:

Land Nordrhein-Westfalen

Nasprotna stranka v revizijskem postopku, nasprotna stranka v pritožbenem postopku in tožeča stranka:

D.-H. T. kot stečajni upravitelj družbe J & S Service UG
(haftungsbeschränkt)

Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče, Nemčija)

SKLEP

[...] (ni prevedeno)

V upravnem sporu

D.-H. T. kot stečajni upravitelj
družbe J & S Service UG (haftungsbeschränkt),
[...] (ni prevedeno) Euskirchen,

tožeča stranka, nasprotna stranka v pritožbenem postopku in nasprotna stranka v
revizijskem postopku,

[...] (ni prevedeno)

p r o t i

Land Nordrhein-Westfalen (v nadaljevanju: Dežela Severno Porenje-Vestfalija),
[...] (ni prevedeno)

tožena stranka, pritožnik
in revident,

[...] (ni prevedeno)

ob udeležbi
zastopnik zveznega interesa pri
Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče),
[...] (ni prevedeno) Berlin,

je 7. senat Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče)
[...] (ni prevedeno)

4. julija 2019 sklenil:

Postopek se prekine.

Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267 PDEU v predhodno odločanje predložijo ta vprašanja glede razlage Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1):

1. Ali je člen 23(1)(j) Uredbe (EU) 2016/679 namenjen tudi varstvu interesov finančnih organov?
2. Če je odgovor pritrdilen, ali opredelitev „uveljavljanje civilnopravnih zahtevkov“ obsega tudi obrambo finančnega organa proti civilnopravnim zahtevkom in ali se morajo ti že uveljavljati?
3. Ali določba člena 23(1)(e) Uredbe (EU) 2016/679 zaradi varstva pomembnega finančnega interesa države članice na davčnem področju dopušča omejitev pravice dostopa iz člena 15 Uredbe (EU) 2016/679 za preprečevanje civilnopravnih zahtevkov za izpodbijanje pravnih dejanj v stečajnem postopku proti finančnemu organu?

O b r a z l o ž i t e v :

I

- 1 Tožeča stranka je stečajni upravitelj. Zaradi presoje zahtevkov za izpodbijanje pravnih dejanj v stečajnem postopku od pristojnega finančnega urada zahteva davčne informacije o stečajni dolžnici, mali družbi z omejeno odgovornostjo (*Unternehmersgesellschaft*).
- 2 Finančni urad je zavrnil njeno vlogo, oprto na Informationsfreiheitsgesetz des Landes Nordrhein-Westfalen (zakon o dostopu do informacij Dežele Severno Porenje - Vestfalija), s katero je zahtevala informacije o zagroženih ukrepih za izvršbo in izdaji sklepov o izvršbi, prejetih plačilih in datumu seznanitve s plačilno nesposobnostjo dolžnice ter posredovanje izpiskov iz zbirke podatkov vseh tam vodenih vrst davkov za davčno obdobje od marca 2014 do junija 2015.
- 3 Verwaltungsgericht (upravno sodišče, Nemčija) je proti temu vloženi tožbi v bistvenem ugodilo. Oberverwaltungsgericht (višje upravno sodišče, Nemčija) je zavrnilo pritožbo tožene dežele: zahtevka za informacije naj ne bi mogle izpodriniti niti specifične določbe s področja prava o davčnem postopku niti naj mu ne bi nasprotovali izključitveni razlogi. Zahtevane informacije naj bi sicer v stvarnem pogledu spadale na področje varstva davčne tajnosti, vendar pa naj ta tajnost ne bi bila potrebna v razmerju do stečajnega upravitelja, kakor tudi ni potrebna v razmerju do zadevne osebe, za katere davčna razmerja gre. Pravica do razpolaganja z davčnimi podatki naj bi z začetkom stečajnega postopka prešla na stečajnega upravitelja. Ta prehod naj bi se raztezal tudi na poslovne skrivnosti in davčne podatke, če je to potrebno za ustrezno upravljanje s stečajno maso in za vodenje stečaja. Stečajni upravitelj naj bi lahko od stečajnega dolžnika zahteval informacije o vseh razmerjih, ki zadevajo postopek. Obveznost stečajnega dolžnika do sodelovanja naj bi obsegala tudi dolžnost, da finančni urad odveže davčne tajnosti, njegovi interesi glede varovanja tajnosti naj bi se morali v tem pogledu umakniti.
- 4 Z revizijo, ki jo je pritožbeno sodišče dopustilo zaradi načelnega pomena, ki ga ima zadeva, tožena stranka vztraja pri svojem predlogu, naj se tožba zavrne.

II

- 5 Postopek se prekine do sprejetja predhodne odločbe Sodišča Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) o vprašanjih, navedenih v izreku sklepa (člen 267 PDEU).
- 6 1. Upoštevne določbe prava Unije so členi 1(1), 4, točka 1, 15 in 23(1)(e)(i) in (j) Uredbe (EU) 2016/679.
- 7 2. Upoštevne določbe nacionalnega prava so bile med revizijskim postopkom z zakonom z dne 17. julija 2017 [...] (ni prevedeno) vključene v Abgabenordnung (davčni zakonik, Nemčija; v nadaljevanju tudi: AO), veljati pa so začele 25. maja 2018. Določajo:
- 8 Člen 2a Področje uporabe določb o obdelavi osebnih podatkov

„3. Določbe tega zakona in davčnih zakonov o obdelavi osebnih podatkov se ne uporabijo, če neposredno ali v skladu z odstavkom 5 ustrezno velja pravo Evropske unije, zlasti Uredba (EU) 2016/679 [...] v ustrezni različici“.

„5. Če ni določeno drugače, določbe Uredbe (EU) 2016/679, tega zakona in davčnih zakonov o obdelavi osebnih podatkov posameznikov ustrezno veljajo za informacije, ki se nanašajo na določene ali določljive

1. umrle osebe ali

2. organizacije, združenja oseb s pravno sposobnostjo ali brez nje ali premoženjske mase.“

9 Člen 32e Razmerje do drugih pravic dostopa do informacij

„Če ima posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali tretja oseba v skladu z Informationsfreiheitsgesetz z dne 5. septembra 2005 (zakon o dostopu do informacij, Nemčija, BGBl. I, str. 2722) v upoštevni različici ali v skladu z ustreznimi deželnimi zakoni v razmerju do finančnega organa pravico dostopa do informacij, ustrezno veljajo členi od 12 do 15 Uredbe (EU) 2016/679 v povezavi s členi od 32a do 32d. Širše pravice do informacij o davčnih podatkih so v tem pogledu izključene. Člen 30(4), točka 2, se v tem pogledu ne uporablja.“

10 Člen 32b Informacije, ki jih mora zagotoviti finančni organ, kadar osebni podatki niso bili pridobljeni od posameznika, na katerega se ti nanašajo

„1. Obveznost finančnega organa glede zagotovitve informacij posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, v skladu s členom 14(1), (2) in (4) Uredbe (EU) 2016/679, poleg izjem, navedenih v členu 14(5) Uredbe (EU) 2016/679 in členu 31c(2), ne obstaja tudi tedaj,

(1) če bi zagotovitev informacij

(a) ogrožala ustrezno izpolnjevanje nalog, ki spadajo v pristojnost finančnih organov ali drugih javnih organov, v smislu člena 23(1), od (d) do (h), Uredbe (EU) 2016/679 ali

(b) [...]

in se mora zato interes posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, glede zagotovitve informacij umakniti. Ustrezno velja člen 32a(2).“

11 Člen 32c Pravica dostopa posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki

„1. Pravica dostopa posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v razmerju do finančnega organa v skladu s členom 15 Uredbe (EU) 2016/679 ne obstaja, če

1. posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, ni treba zagotoviti informacij v skladu s členom 32b(1) ali (2),

2. bi zagotovitev dostopa nosilca finančnega organa ovirala pri uveljavljanju, izvajanju ali obrambi civilnopравnih zahtevkov ali pri obrambi proti civilnopравnim zahtevkom, ki se uveljavljajo proti njemu, v smislu člena 23(1)(j) Uredbe (EU) 2016/679; obveznosti finančnega organa glede dostopa v skladu s civilnim pravom ostanejo nespremenjene,

[...]“.

III

- 12 Vprašanja za predhodno odločanje so upoštevna. Od odgovora nanje je odvisen uspeh revizije tožene stranke. Sodišče mora ta vprašanja razjasniti, saj niso pojasnjena niti v njegovi sodni praksi niti niso očitna. Glede predloga in posameznih vprašanj za predhodno odločanje so pomembni ti preudarki:
- 13 Uredba (EU) 2016/679 se za dejansko stanje v tem primeru ne uporablja neposredno; ne gre niti za osebne (davčne) podatke posameznika v smislu členov 1(1) in 4, točka 1, Uredbe (EU) 2016/679 niti za pravico posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, do dostopa v okviru prava varstva podatkov v skladu s členom 15 Uredbe (EU) 2016/679. Položaj kot osebe, na katero se osebni podatki nanašajo, v okviru prava varstva podatkov je nadvse osebna pravica, ki ne postane del stečajne mase in zato ni zaobsežena s prehodom upravnih pristojnosti in pravice do razpolaganja na stečajnega upravitelja v skladu s členom 80(1) der Insolvenzordnung (zakon o postopkih zaradi insolventnosti, Nemčija; v nadaljevanju: InsO). Sodišče pa je z namenom zagotovitve enotne razlage prava Unije večkrat pritrdilo svoji pristojnosti tudi v primeru takih predlogov za sprejetje predhodne odločbe, ki so zadevali določbe prava Unije, v katerih položaj iz postopka v glavni stvari ni spadal na področje veljavnosti prava Unije, vendar pa so bile navedene določbe z nacionalnim pravom na podlagi tam vsebovanega sklica na njihovo vsebino razglašene za neposredno in brezpogojno uporabljive (sodbi Sodišča z dne 16. marca 2006, Poseidon Catering BV, C-3/04, [ECLI:EU:C:2006:176], točka 14 in naslednje, in z dne 18. oktobra 2012, Nolan, C-583/10, [ECLI:EU:C:2012:638], točka 45 in naslednje).
- 14 Ti pogoji so v obravnavanem primeru izpolnjeni. Zakonodajalec z dopolnitvami Abgabenordnung – kakor izhaja zlasti iz člena 2a(3) in (5) AO – zasleduje cilj, da mimo neposrednega področja uporabe Uredbe (EU) 2016/679, skladno s splošnim načelom Abgabenordnung, določi enotna postopkovna pravila – ki so redno hkrati tudi pravila o obdelavi osebnih podatkov – za vse osebe, ki jih zadeva davčno pravo in davčni postopek, ne glede na njihovo pravno obliko [...] (ni prevedeno). Oporne točke za to, da bi se ta cilj ureditve omejeval na davke, ki jih določa pravo Unije, niso razvidne. Obdelava podatkov, ki bi se razlikovala glede na davčne dolžnike in vrste davkov – kakor so na ustni obravnavi pojasnili zastopniki

pristojnega zveznega ministrstva za finance, odgovorni za spremembe in dopolnitve Abgabenordnung – sicer tudi s tehničnega vidika ne bi bila izvedljiva.

15 Nacionalni zakonodajalec je hkrati želel obstoječe zahtevke za dostop do informacij, določene v zveznih in deželnih zakonih o dostopu do informacij, uvrstiti pod to enotno zakonodajo o davčnem postopku in s tem na posameznih specifičnih področjih, kar zadeva davčne podatke, izpodriniti zakone o dostopu do informacij [...] (ni prevedeno). To je namen člena 32e AO. Razlaga te določbe kot napotitve na pravno podlago je izključena. Njena posledica bi bila, da bi v njej določena ustrezna uporaba členov od 12 do 15 Uredbe (EU) 2016/679 v povezavi s členi od 32a do 32d AO za zahtevke tretjih oseb za dostop do informacij, ker ne bi bil izpolnjen pogoj položaja osebe, na katero se osebni podatki nanašajo, vedno vodila do izključitve zahtevka in bi s tem bila brezpredmetna. Tako razumevanje določbe glede na besedilo prvega stavka člena 32e AO ni ustrezno. Glede na pojasnila zastopnikov zveznega ministrstva za finance na ustni obravnavi tudi ne ustreza namenu ureditve, izraženemu v drugem in tretjem stavku člena 32e AO, da se zahtevki za dostop do informacij – če so določeni v zveznih in deželnih zakonih o dostopu do informacij – v smislu zgornje meje omejujejo na obseg, ki izhaja iz Abgabenordnung.

16 Glede na navedeno ne pride v poštev „razklana“ razlaga novih določb Abgabenordnung na eni strani za položaje, ki spadajo pod pravo Unije, in na drugi strani za položaje, ki ne spadajo pod to pravo.

17 Vprašanje 1:

Od odgovora na to vprašanje je odvisno, ali finančni organ sploh lahko zavrne dostop do davčnih podatkov davčne dolžnice s sklicevanjem na člen 23(1)(j) Uredbe (EU) 2016/679. Iz tega je očitno izhajal nacionalni zakonodajalec glede na jasno besedilo člena 32c(1), točka 2, AO, ki je glede na obrazložitev zakona [...] (ni prevedeno) oprt na člen 23(1)(j) Uredbe (EU) 2016/679 in ki se na to določbo poleg tega izrecno sklicuje. V upoštevnih strokovnih krogih se na drugi strani deloma zastopa stališče, da so pomensko odprte določbe v členu 23(1)(i) in (j) Uredbe (EU) 2016/679 zadevne le za subjekte zasebnega prava; točka (j) naj bi imela v tem pogledu na koncu le pojasnjevalno vlogo v razmerju do točke (i), ki je za varstvo pravic in svoboščin drugih zasebnikov široko zasnovana [...] (ni prevedeno). V prid temu stališču govori, da je varstvo pomembnih javnih interesov predmet pomensko odprtih določb v členu 23(1), od (a) do (h), Uredbe (EU) 2016/679. Pomembni finančni interesi države na področju proračunskih in davčnih zadev se na primer lahko varujejo na podlagi člena 23(1)(e) Uredbe (EU) 2016/679.

18 Vprašanje 2:

Če se finančni organi načeloma lahko sklicujejo na člen 23(1)(j) Uredbe (EU) 2016/679, je treba pojasniti, ali opredelitev „uveljavljanje civilnopravnih zahtevkov“ obsega tudi obrambo proti civilnopravnim zahtevkom. Nacionalni

zakonodajalec ocenjuje – kakor je ponovno mogoče jasno izpeljati tako iz besedila kakor tudi iz obrazložitve člena 32c(1), točka 2, AO [...] (ni prevedeno) – da je odgovor na to pritrdilen. Pri tem je izrecna omemba člena 23(1)(j) Uredbe (EU) 2016/679 v členu 32c(1), točka 2, AO v skladu z navedbami zastopnikov zveznega ministrstva za finance na ustni obravnavi glede na zasledovano skladnost s pravom Unije namenjena pojasnitvi, da gre le za obrambo proti civilnopravnim zahtevkom v smislu te določbe.

- 19 Člen 32c(1), točka 2, AO naj zagotovi, da finančni organi v smislu enakomernega in zakonitega obdavčenja in zagotovitve davčnih prihodkov v primeru civilnopravnih zahtevkov niso postavljeni v boljši, pa tudi ne v slabši položaj kot drugi dolžniki ali upniki; obveznosti v zvezi z dostopom naj se torej ravnaajo le po civilnem pravu [...] (ni prevedeno). Namen določbe je popravek sodne prakse upravnih sodišč glede zahtevkov za dostop do informacij v skladu z zveznimi in deželnimi zakoni o dostopu do informacij, ki je „prijazna do stečajnih upraviteljev“ [...] (ni prevedeno). V skladu s to sodno prakso se upravne pristojnosti in pravica do razpolaganja stečajnega upravitelja iz člena 80(1) InsO raztezajo tudi na informacije, ki so davčna tajnost in ki naj bi bile namenjene presoji zahtevkov za izpodbijanje pravnih dejanj v stečajnem postopku v skladu s členom 129 in naslednjimi InsO proti finančnemu organu [...] (ni prevedeno). Zaradi te sodne prakse so lahko stečajni upravitelji od finančnih organov zahtevali dostop do davčnih podatkov stečajnega dolžnika, na podlagi katerih so bili redno šele postavljeni v položaj, ki je omogočal presojo zahtevkov za izpodbijanje pravnih dejanj v stečajnem postopku proti finančnemu organu. V razmerju do drugih upnikov stečajnega dolžnika je stečajni upravitelj omejen na civilnopravne zahtevke za dostop, na katere člen 32c(1), točka 2, AO izrecno ne vpliva. Civilnopravni zahtevki za dostop pa so v skladu z ustaljeno sodno prakso Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) odvisni od tega, ali je zahtevok za izpodbijanje pravnih dejanj v stečajnem postopku v temelju opredeljen in gre le še za podrobnejšo določitev vrste in obsega zahtevka. Dokler ni ugotovljeno, da obstaja obligacijsko razmerje, v okviru katerega je treba vrniti sredstva, se mora stečajni upravitelj torej, kar zadeva potrebne informacije, držati stečajnega dolžnika [...] (ni prevedeno). Od drugih upnikov lahko stečajni upravitelj torej zahteva informacije šele v občutno poznejši fazi postopka; slabši položaj, v katerega so zaradi tega postavljeni finančni organi, naj bi bil v prihodnje izključen s členom 32c(1), točka 2, AO.
- 20 Potrebno je razjasniti, ali člen 23(1)(j) Uredbe (EU) 2016/679 upravičuje tak cilj ureditve. Določba nacionalnemu zakonodajalcu omogoča, da – pod določenimi pogoji – sprejme omejevalne določbe glede zagotavljanja uveljavljanja civilnopravnih zahtevkov. Glede na običajno razumevanje se pojem „uveljavljanje“ nanaša na sfero imetnika pravice (upnika) in se v prvi vrsti uporablja kot sinonim za izvajanje ali izvrševanje v temelju že obstoječega zahtevka; enako očitno velja za pojem „the enforcement“ v angleški ali „l'exécution“ v francoski različici Uredbe (EU) 2016/679. Obrambe proti civilnopravnim zahtevkom torej ni mogoče brez nadaljnjega uvrstiti pod pojem „uveljavljanje“. To še toliko bolj velja, ker zakonodajalec Unije v členih 9(2)(f),

17(3)(e), 18(1)(c) in (2), 21(1), drugi stavek, in 49(1)(e) Uredbe (EU) 2016/679 loči med pojmi „uveljavljanje“, „izvajanje“ ali „obramba“ (pravnih zahtevkov). Pri tem ni jasno, ali obramba pravnih zahtevkov obsega tudi obrambo proti takim zahtevkom [...] (ni prevedeno).

21 Če opredelitev „uveljavljanje civilnopravnih zahtevkov“ vključuje obrambo finančnega organa proti takim zahtevkom, se postavlja naslednje vprašanje, ali se morajo zahtevki (v obravnavanem primeru zahtevki za izpodbijanje pravnih dejanj v stečajnem postopku) proti nasprotni stranki že uveljavljati, oziroma ali zadošča, da se informacije zahtevajo z namenom, da se taki zahtevki preučijo. Jezikovno ponesrečeno besedilo člena 32c(1), točka 2, AO navaja obrambo nosilca finančnega organa „proti civilnopravnim zahtevkom, ki se uveljavljajo proti njemu [...]“. Če „uveljavljanje“ razumemo kot sinonim za „zahtevati“, „zatrjevati“, „prijaviti“, „terjati“ ali „doseči“, opredelitev „se uveljavljajo“ kaže na to, da se je imetnik pravice (upnik) v razmerju do nasprotne stranke (dolžnika) že poslužil zahtevka, torej da je ta vsekakor v temelju že konkretiziran. Na drugi strani zgolj možnost – ki jo je treba s pomočjo zelenih davčnih podatkov šele podrobneje preučiti – da proti finančnemu organu obstajajo zahtevki za izpodbijanje pravnih dejanj v stečajnem postopku, ne bi smela zadoščati. Če bi bila pravica dostopa izključena šele po uveljavljanju zahtevka za izpodbijanje pravnih dejanj v stečajnem postopku, pa bi bila določba pretežno brezpredmetna, saj bi stečajni upravitelj potrebne podatke pridobil že prej. Senat zato člen 32c(1), točka 2, AO glede na njegov jasen smisel in namen razume tako, da opredelitev „se uveljavljajo“ obsega tudi zahtevke, „ki se še bodo uveljavljali“, oziroma „možne“ zahtevke. Vprašanje, ki ga je treba razjasniti, je, ali je to razumevanje še krito s členom 23(1)(j) Uredbe (EU) 2016/679.

22 Vprašanje 3:

Na koncu je treba še razjasniti, ali se lahko nacionalno določbo, v skladu s katero je pravica dostopa iz člena 15 Uredbe (EU) 2016/679 omejena za preprečevanje možnih zahtevkov za izpodbijanje pravnih dejanj v stečajnem postopku proti finančnemu organu, opre na člen 23(1)(e) Uredbe (EU) 2016/679.

23 Namen določbe člena 32c(1), točka 2, AO, kakor ga je želel opredeliti nacionalni zakonodajalec, je ta, da finančni organ v primeru civilnopravnih zahtevkov ni niti v boljšem niti v slabšem položaju od drugih upnikov in dolžnikov, tudi v interesu enakomernega in zakonitega obdavčenja in zagotovitve davčnih prihodkov; ta dva cilja sta pomembna cilja splošnega javnega interesa na področju proračunskih in davčnih zadev v smislu člena 23(1)(e) Uredbe (EU) 2016/679 [...] (ni prevedeno). Senat ob upoštevanju besedila člena 32c(1), točka 2, AO in obrazložitve zakona sicer izhaja iz tega, da je zakonodajalec v prvi vrsti želel izkoristiti pomensko odprto določbo v členu 23(1)(j) Uredbe (EU) 2016/679. V sistematičnem pogledu za to govori, da se je na pomensko odprte določbe v členu 23(1), od (d) do (h), Uredbe (EU) 2016/679 skliceval (le) v drugih določbah, na primer v členu 32b(1), točka 1(a), AO, na katerega napotuje člen 32c(1), točka 1, AO. Ne glede na to ni

mogoče nedvomno izključiti, da je mogoče člen 32c(1), točka 2, AO podredno opreti tudi na člen 23(1)(e) Uredbe (EU) 2016/679.

- 24 Ta domneva pa v stvari sami vzbuja pomisleke. Zahtevane davčne informacije niso zanimive za materialnopravne davčne zahtevke, temveč v prvi vrsti za plačilne tokove, relevantne z vidika prava o postopkih zaradi insolventnosti, kot morebiti izpodbojna pravna dejanja v smislu člena 129(1) InsO. Zahtevke stečajnega upravitelja proti finančnemu organu glede vračila plačil, ki se izpodbijajo v okviru postopka zaradi insolventnosti, zato ne spada k zahtevkom iz davčnega razmerja. Izpodbijanje pravnih dejanj v stečajnem postopku vodi zgolj do neveljavnosti pravnega dejanja, zaradi katerega so upniki v slabšem položaju, ne pa tudi do neveljavnosti obveznosti, na kateri to dejanje temelji. Na pravno podlago izpodbijanega plačila – v obravnavanem primeru davčne terjatve – izpodbijanje pravnih dejanj v stečajnem postopku namreč ne vpliva. Nasprotna stranka v postopku izpodbijanja mora plačilo, ki ji ga je plačal stečajni dolžnik, vrniti, vendar pa obdrži svojo sprva izpolnjeno, sedaj zoper odprto, terjatev (člen 144(1) InsO), ki jo lahko prijavi v stečajnem postopku [...] (ni prevedeno). Cilj člena 32c(1), točka 2, AO glede enakega obravnavanja finančnih organov in drugih upnikov s tem sicer zadeva finančne interese države, ker mora finančni organ pobrane davke morebiti vrniti in svoje terjatve prijaviti v stečajnem postopku. Ali je interes varstva pred to „razveljavitvijo“ „pomembni cilj“ v smislu člena 23(1)(e) Uredbe (EU) 2016/679, ki ga je treba priznati, pa je vsaj sporno, zlasti zato, ker se neposredna povezava z zagotavljanjem enakomernega in zakonitega obdavčenja in zagotovitve davčnih prihodkov vsaj ne vsiljuje. Tudi nacionalni zakonodajalec je imel – kakor izhaja iz določbe člena 32a(2) AO, na katero se sklicuje drugi stavek člena 32b(1) AO – v tem pogledu v prvi vrsti v mislih druge primere.

[...] (ni prevedeno)